

בס"ד ט בתמוז תשפ"ג | 28.6.2023

שולחנה של מזכ"לית | פנימה והחוצה | שרה עברון

**עמוסת צלוקות מימים אחרים
היא אוספת כוחות, מאכה שכרים...
כי היום ההוה בעזרת העבר
כבר חופר בארות לעדן המחר**

מתוך שיר שחובר בשנת ה-50 לבארות יצחק

ימים קשים וכואבים במדינה, והטור השבועי אינו יכול לעבור לסדר יום תנועת-פנימי ולעסוק רק בענייני "שלנו". המבט מופנה כלפי המדינה בדאגה גדולה. רבים ממובילי מוסדות התנועה ובהם רבני ישיבת מעלה גלבע, הרב אילעאי עופרן (מכירת רוח השדה) ופורום רבני בית הלל - פרסמו גילויי דעת.

אנו במטה התנועה קיימנו דיון, מתוך דאגה גדולה למצבה של המדינה ומתוך דאגה גדולה גם פנימה, ליישובינו ולחינוך הנוער והדור הצעיר וההכרה בכך שחשוב שנאמר את המובן מאליו, שמא יחדל להיות כזה:

אנו שותפים מלאים לכאב הגדול על רצח נורא של יהודים ומזדהים מעומק הלב עם התסכול על תחושת הבטחון ההולכת ומתערערת מאוד בעקבות המצב הביטחוני ההולך ומחמיר. יחד עם זאת, ברור לנו שאסור בשום אופן לנתב את הכעס והתסכול למעשי אלימות. חודש תמוז, מאותת עם תמרור אזהרה חד וברור, חובה להשמיע את המובן מאליו: אין זו דרכה של תורת ישראל!

דבריו החשובים של הרב מן ראויים לציטוט והדגשה:

"הירצחם של יהודים יקרים במבואות עלי, והעובדה שהירצחם הוא חלק מסדרת אירועי שפיכת דמי יהודים ביהודה ושומרון וברחבי הארץ, מדליק בעל כורחנו כל נורה אדומה אפשרית בצורך להילחם בטרור ללא כל פשרות מחד גיסא, ובצורך להתגייס לעזרת המשפחות הנפגעות מאידך גיסא... התחושות הצודקות של הכעס הגדול, על המחבלים הרוצחים ועל הנותנים להם מחסה וחיפוי, אינן יכולות להצדיק בשום פנים ואופן את ההתפרעויות הנזכרות, הפוגעות בערבים שיש להם חזקת חפות... את חילול השם הזה צריך לעצור לאלתר בכל מחיר, לגנות בכל פה ואולי גם לפצות במשהו את הניזוקים. לא זו הדרך שה' ציווה אותנו, ואין הלכה שתצדיק זאת". למאמר המלא של הרב מן לחצו כאן

אנו מצטרפים לקריאה, מוקיעים ומגנים בתוקף מעשים אלימים נגד אזרחים משני הצדדים ומוחים בתוקף נגד התקפות על חיילי צהל ומפקדיו.

שית, הסכמות - לא עוצרים את הפעולות בשטח

העבודה של גופים רבים על שית והסכמות נמשכת כל העת מאחורי הקלעים. השבוע התכנסו בירושלים מוביליה של אמנה חדשה חברי וחברות 'קבוצת בראשית'. המובילים: הרב מאיר נהוראי, רליק שפיר, הרב יעקב מן, אמנון ברלב, פרופ' רון שפירא, ד"ר רות קלדרון, האלוף גיורא איילנד, יעל שבח, והרב אליקים לבנון, וביחד איתם עשרות אנשי ונשות ציבור. המובילים ניסחו אמנה המתכתבת ומהווה המשך למגילת העצמאות, ומכילה זה בצד זה את ציפור הנפש של הצדדים השונים במחלוקת על זהותה ודרכה של מדינת ישראל.

להלן משפטים אחדים מהאמנה עליה חתמו אישים רבים, ובתוכם גם אני בתפקידי כמזכ"לית התנועה:

אחים ואחיות אנחנו. אפילו דעותינו שונות זו מזו, נקשיב אלה לאלה מתוך כבוד, ערבות הדדית, סובלנות ודרך ארץ נמשך לשלב ידיים ולתרום לחוסנה ולביטחונה של מדינת ישראל, כמדינה יהודית ודמוקרטית ולשם המשך קיומנו יחד.

אנו מזדהים ומחויבים למגילת העצמאות ערכיה ועקרונותיה לרבות אלה הקובעים שישראל תקיים שוויון זכויות אזרחי גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת גזע ומין.

אנו מזדהים ומחויבים לערכים המשקפים זיקה למורשת ישראל הכוללת את "דרך ה' לעשות צדקה ומשפט" של אברהם אבינו, את ברית סיני ואת ערכי הצדק, היושר, החירות והשלום לאור חזונו של נביאי ישראל.

מתוך הכרה בעקרונות הבסיסיים האלה, אנו תומכים בערכי היהדות הנזכרים ובערכי היסוד להם זכאי כל אדם שנברא בצלם, לכבוד, לחירות, חופש ביטוי ושוויון.

לגרסה מלאה של האמנה לחצו כאן

80 שנה לעלייה לקרקע 75 שנה לקרב - בארות לעידן המחר

ליד מגדל המים באתר בארות יצחק בנגב, כשנס הקוממיות מתנופף ברוח בין הערביים, התכנסו ביום שלישי ח' בתמוז, מאות חברי וחברות, בני ובנות קיבוץ בארות יצחק לטקס מרגש לציון 75 שנה ליום הקרב ההיסטורי ופתיחת חגיגות שנת ה-80 לקיבוץ.

מרים זכאי שלמון, (אז חברת בארות יצחק והיום חברת סעד) האחרונה שנותרה מלוחמי הקרב ההיסטורי בח' בתמוז, ישבה לצידו של רב האלוף במיל. ח"כ בני גנץ (בנו של לוחם באותו הקרב). דור העתיד של בארות יצחק סיפרו באומר ושיר על הקשר שלהם לקיבוץ, שמעו ולמדו מכלי ראשון על ערכי ההתיישבות ועל העמידה הנחושה, הבחירה בחיים, והנחלת המורשת המפוארת הלאה, לצמיחה ועשייה. היה מרגש ומעצים. יישר כח לכל השותפים להפקה הנחרת.

צילומים: רפי בביאן ומשתתפי הכנס

סוף השנה במוסדות הרוח

סוף השנה במוסדות הרוח - השבוע מסתיימת שנת הלימודים במכינות ובמדרשות, טקסי הפרדה והסיום בעיצומם. אנו מחזקים את ידי הצוותים הנפלאים בכל המוסדות שלנו, ומאחלים לתלמידים הרבים דרך צלחה ועשייה מבורכת. ואביא כאן לסיום איגרת תפילה לסיום שנת מדרשה שכתבה תניה אלון - סגנית ראש מדרשת עין הנצי"ב:

מוֹדָה אֲנִי לַפְּנֵיךָ, ה' אֱ-לֹהֵינוּ וְאֱ-לֹהֵי אֲבֹתֵנוּ וְאֲמַתֵּנוּ,
שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקֵי מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְרָשׁ,
שְׁנַחֲתָ בִּי כּוֹחַ הַעֲמִיק בְּתוֹרָתְךָ,
לְפָתַח לְבִי, לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ וּלְצַלֵּל לְתוֹךְ עוֹלָמְךָ: שֶׁל תּוֹרָה.
בְּרַכְנֵי אֱלֹהֵי וְתֵן בְּכוּחֵי הַלְהוּת קְשׁוּבָה לְרַחֲשֵׁי לְבִי בְּעוֹלָם מְלֵא רוּחוֹת,
וְלַעֲשׂוֹת כְּמֵאֲמָרוֹ שֶׁל הַלֵּל הַזֶּקֶן:
'אֵם אֲנִי כָאן - הַכֵּל כָּאן, וְאֵם אִינִי כָאן - סִי כָאן'.
הִיָּה עִמִּי בְּאֶשֶׁר אֶהְיָה.
הִנְחֵנִי בְּדַרְכֵי
הַצֶּלַח דְרָכֵי
מְלֵא לְבִי וּפִי בְּתוֹרָתְךָ
וְתֵן בִּידֵי לְאַחֲזֵךְ בְּהַ תְּמִיד.
וְתַגִּיעֵנִי לְמַחֲזוֹ חֶפְצֵי לְחַיִּים, לְשִׂמְחָה וּלְשִׁלוֹם
בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.